

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 16. Vt Cicero dixit, conficere famam, ita Græci dicunt ποιειν ονομα.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](#)

Sed & apud Plautum non raro ita fenes de aetate
vt de graui aliquo ac ponderoso onere loquuntur.

*V&c Cicero dixit, confidere famam, ita Graci dicunt
procul oportet. C. A. P. X. VI.*

In dialogo De claris oratoribus ita de Cato loquitur Brutus: *Catulus erat ille quidem minimus in
& lenis appellatio litterarum bene loquendi famam impo-
cerat.* Videtur autem hoc loquendi genus, quo res quispiam alicui famam confidere dicitur, a Gracis nascere. Socrates quidem certe apud Platonem in *Apologia* eo vtitur. cum enim dixisset, mirum non nulli videri posse, si nulla in re ceteris antecellebat, quia tandem ipsi tantam fatnam, tantamque iniudicium conciliare potuissent: *Ego vero, inquit, conabor dem-
strare vobis, quid mihi & famam & columniam confon-
dit.* Verba, quibus hoc dicit, haec sunt: *καὶ οὐ πειράσσομαι σποδεῖξαι, τί ποτε δεῖ τέτο, οὐδὲ πειρά-
στε οὐρανού, οὐδὲ μαρτυροῦ.*

*Quod Theopompus de Lacedemoniis dixit, idem de
fortuna quoque meritò dici posse.*

C. A. P. X. VII.

E VOLVEMUS nuper Theodori cuiusdam Metochitae librum, cuius mihi copiam fecerat homo cum philosophiae ac Theologiae scientia praestans, sum ita comis atque amabilis, ut eum ipsae suis manus Gratiae finxisse ac composuisse videantur, Sixtus Medicus Dominicanus. continet autem liber illus certum viginti non sancte contemnendas variis de rebus disputationes Graeco sermone conscriptas: quarum in una repperimus haec quae subiiciemus in fortune instabilitate.